

Frisenvold Fiskegaard er der meget lidt Fald, og naar der saa, som det altid sker, ovenfor saadan en Fiskegaard danner sig Sandbunker, som hemmer Vandets frie Løb, strømmer Vandet ind over Engene og ødelægger derved store Værdier. Værst er det, naar det sker i Høchstens Tid, men undertiden kan det ogsaa være slemt efter denne, da jo Eftergræsningen i Engene er af stor Betydning for disse Egne.

Udvalget er ogsaa enigt om, at Aalegaarden ved Resenbro bør erhverves og nedlægges. Det er udenfor al Tvivl, at den skader Fiskeriet meget ved at bevirke Ødelæggelse af en Masse Yngel saavel af de kostbare som af de mindre kostbare Fisk. Dens Nedlæggelse vilde gavne Fiskebestanden i høj Grad. Som det vil ses i Betænkningen, er det i den seneste Tid fremdraget, at ved Papirfabrikkerne ved Silkeborg haves der en lignende Aalegaardsret. Den er vistnok blevet mindre udnyttet end den ved Resenbro, saa at den er blevet mindre paaagtet, men da man nu staar i Begreb med — maaske det allerede er sket — at bortforpagte denne Rettighed for en ret betydelig Sum, maa man antage, at Rettigheden fremtidig vil blive udnyttet mere rationelt. Vi mener, at det maa faa nogen Indflydelse paa Værdien af Resenbro Aalegaard, at der overfor den er en lignende Aalegaardsret, som udnyttes, idet denne Aalegaard maa antages at tage nogle af de Aal og andre Fisk, der ellers vilde blive fanget ved Resenbro, men Sagen er ikke tilstrækkeligt opklaret, og vi har derfor ikke paa dette Tidspunkt turdet anbefale, at Staten skulde købe Resenbro Aalegaardsret, idet vi vilde være varsomme med Hensyn til Udgifter for Staten, hvis det skulde vise sig, at der var en lignende Forhindring kun et Stykke derfra. Dertil kommer, at man maa antage, at hvis Retten er ens for begge Aalegaarde, maa de, naar de begge udnyttes, hver for sig give mindre Udbytte og følgelig hver for sig være mindre værdifulde.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en velvillig og hurtig Behandling. Naar jeg siger hurtig, mener jeg dog ikke dermed, at det ikke bør være Genstand for Udvalgsbehandling, men jeg ser ret lyst paa Lovforslagets fremtidige Gang, idet det er lykkedes det af Ministeriet nedsatte Udvalg at blive fuldt ud enigt om et Forslag, og den højtærede Landbrugsminister har kunnet slutte sig dertil.

Mortensen: Ved Motiveringen af min og mine Partifællers Stilling til det foreliggende Lovforslag vil jeg ikke kunne undgaa en Del Gentagelser af, hvad det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Gerud Jensen) har udtalt. Ved Fremsættelsen af dette Lovforslag er man endelig naaet til den paabudte Revision af Lov Nr. 151 af 18. Maj 1906 om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaå. Ifølge en Bestemmelse i Loven skulde den have været forelagt til Revision i 1910, hvilken Revision vi tre Gange har udsat. Alle tre Gange har jeg protesteret derimod, men til ingen Nytte. Jeg har protesteret mod denne Udsættelse, fordi den bedrøvede baade Lodsejerne og Fiskerne langs Aaen og Fjorden, og det af flere Grunde. Dels var der visse Ændringer, der ønskedes med Hensyn til de Fiskeretskaber, der maatte bruges, og med Hensyn til Fredningstider o. s. v., og dels har Kravet om Nedlæggelsen af Frisenvold Fiskegaard efterhaanden vokset sig stærkere og stærkere, medens de Indvendinger, der længe rejstes fra sagkyndig Side, var blevet svagere end hidtil. Hertil er der i den senere Tid kommet Spørgsmaal om Erhvervelsen og Nedlæggelsen af Resenbro Aalegaard. Da vi i Fjor behandlede Forslaget om Udsættelsen, fik vi det Løfte af Ministeren, at han inden Udgangen af 1914 vilde forelægge et Lovforslag om Revision. Og i den Anledning blev der nedsat dette Udvalg, om hvilket jeg ikke, som den ærede sidste Taler, vil sige, at det bestod af 3 sagkyndige og 3 Rigsdagsmænd, men derimod af 6 sagkyndige, hvoraf vel nok de 3 kunde kaldes specielt fiskerisagkyndige.

Det foreliggende Lovforslag er Resultatet af dette Udvalgs Arbejde. Det gik ud paa at finde ligesom en Generalnævner, hvori Lodsejernes og Fiskernes Ønsker saa nogenlunde kunde gaa op. Jeg tror, det i nogen Grad er lykkedes. Som nævnt, har Udvalget holdt Møder med Lodsejerne og Fiskerne langs Aaen og Fjorden, og det har taget det størst mulige Hensyn til deres Ønsker og Krav. Det har taget Hensyn dertil, saa vidt det lod sig gøre, hvor det drejede sig om almindelige Forhold, uden at komme i Strid med de to store Lovforslag om Fiskeriet, der snart vil komme til at foreligge. Hvor det derimod drejer sig om lokale Forhold, der ikke kan komme i Strid med de to nævnte Lovforslag, kan man godt afvige fra de ensartede Bestemmelser.

Nu kunde der spørges, om man ikke